

ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՅ

ՄԱՅԻՍ ԱԹՈՒՐ

Զատկական մեծ տօներն անցան սովորական հանդիսաւորութեամբ։ Նորին Սրբութիւնը գանուելով իւր միաբանութեան մէջ, յաճախ ներկայ էր լինում և առանձին շուք էր տալիս կատարուող հանդէսներին՝ չը նայած որ Վեհ. Հայրապետի ծննդեան 83-րդ տարեդարձը տօնեց միաբանութիւնը մի քանի օր առաջ (ապրիլ 4), հայրապետական մալթանք կատարելով և աղօթելով ի սրտէ առ Աստուածն սրբոց Գրիգորի, Ներսիսի և Սահակայ, որ երկար տարիներ և անդորր կեանք շնորհէ Մեծ Հայրապետին և հասարակաց Հօրը ի միմիթարութիւն իւր տառապեալ հօտի։ Զատկի առաջին օրուան ժամերգութիւնը երկար լինելով և պատարագը քառաձայն երգեցողութեամբ, Նորին Սրբութիւնը իւր քառողը յետաձգեց մեռելոցի երկուշաբթին։ Ա. Գայիսանէի տաճարում, ուր կատարուում է ս. պատարագը մեռելոցի օրերին, Նորին Սրբութիւնը մեծ ոգեսրութեամբ պատմեց Փրկչի յալթանակը կրկնակի տեսութեամբ։ առաջին՝ յաղթանակ Փրկչի ի կենդանութեան ընդդէմ աշխարհի, և երկրորդ՝ յաղթանակ ընդդէմ մահու և դժոխքի։ Նկարագրեց գեղեցիկ կերպով իւրաքանչյուր նահապետաց և մարդարէից կոչը Փրկչի կողմից գժոխքի մէջ՝ բանաստեղծական ոճով, և նոցա պատասխանները առ ազատող Փրկիչն, և ապա ընդհանուր յաղթական երգը ազատեալ գերելոց։ Իւրաքանչյուր պարբերութեան վերջը Հ. Կոմիտասի երգեցիկ խմբի փոքրերի դասը սրտառուչ կերպիւ եղանակում էր. «Օքննեցէք մանկունք քաղցրաձայն երգով զյարուցեալ Փրկիչն»։

Մայիսի 12-ին, Երևանու ս. Խաչի օրը, Նորին Սրբութիւնը մեծ շքով կատարեց (ռւթերորդ անդամ) եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւն։ Ձեռնադրուողներն էին ոյս անդամ Վանի Առաջնորդական տեղապահ և Լիմ անապատի վանահայր

Տ. Սահակ և Ամասիոյ ու Մարգուանի միացեալ վիճակաց Առաջնորդ Տ. Արիստակիէս ծ. վարդապետներ, որոնց Ռուսաստան անցնելու հրամանը հրատարակուելուց յետոյ փութացել էին օր առաջ ի Մայր Աթոռու ժամանել: Նորին Ա. Օծութիւնը հաղած ունէր Հայրապետական ծոխ զգեստ, համակարգիտական կամաց կրծքին կախած Հայրապետական ականակուռ Մեծ Արծիւր, որ ընծայուած է երջանկայիշատակ Սիմեոն կաթողիկոսին և պահուում է Մայր Աթոռի սրբութեանց թանգարանում: Առջեկց շարժուում էր եպիսկոպոսացուաց վկաների հանդիսաւոր գնացքը, որոնց գլուխ էին Գերաշնորհ Տ. Գէորգ արքեպիսկոպոս Սուրբէնեանց և Տ. Մակար եպիսկոպիտական ընծայացուներին առաջնորդում էր Գեր. Տ. Յովհաննէս եպսկ. Եփրակունին (Խարապիխակ), իրքեթարդման և միջնորդ խնդրարկու վիայից առաջի գահցյից նորին Արբութեան:

Յիրաւի Հայաստանեայց եկեղեցական հանդիսից և արարողութեանց մէջ բոլոր հանդէսներից շքեղ և յուզիչ է եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւնը: Բաւական է յիշել Հայրապետական այն հարցը, ուղղուած առ ընծայեաներն. «Եղբայր, Ճշմարտութեամբ եկիր յայսքան վաստակս»: Չեակում է վիրջնոյս համեստ պատասխանը.—«Տէր, չէիրաւական այսմ շնորհի, սակայն եղբարքն իմ՝ ընտրեցին զիս:—Գիտե՞ս արդեօք թէ յինչ կոչիս:—Ուսո՞ զիս, Տէր: Ապա հարցնում է Հայրապետն և խոստում առնում նուիրեալից. «Խնդրե՞ս թողուլ զքո սովորութիւնդ որ յառաջ և մաքրել և Աստուծոյ զօրութեամբն ըստ կարողութեանդ փոփոխել յամենայն բարիս: Կամի՞ս մնալ խաղաղութեամբ և ժուժկալութեամբ առքեղ և ուսուցանել զսոյն այլոց: Կամի՞ս զինելն խօսակից աղքատաց յօժարութեամբ և ողորմած ի վերայ անանկաց և ի վերայ ամենայն կարօտելոց վասն անուանն Աստուծոյ: Այս հարցերին պատասխանում է ընծայեան. «Այս, Տէր, կամիմ յօժարութեամբ են», և Հայրապետը հրամայում է Հետզետէ բարձրացնել նուիրեալին մինչև յեօթներորդ աստիճան: Ապա տալիս է վերջին ահաւոր հարցը.—«Կամի՞ս մնալ հնազանդութեամբ ի ներքոյ բարձր իշխանութեան մէծի

Աթոռոյս առաքելոցն Բարդուղիմոսի և Թագեսոսի և սրբոյն Վրիգորի Առևաւորչին մերոյ և Յաջորդի նոցին, և այնոցիկ՝ որք զինի Մեր նստցին յԱթոռու յայս, և յոշ հնազանդելն քո յանձն առնուս նզովս յԱստուծոյ և ի Մէնջ։—Պատասխանում է. «Այո՛, յանձն առնում կատարել զհրամանս Զեր, հնազանդելով Մեծի Աթոռոյս և Զեղ և կալ ի ներքոյ իշխանութեան Զերոյ մինչեւ ի սպառել շնչոյս. իսկ ի հետեւն իմ նզովս ընկալայց յԱստուծոյ և ի Զէնջ մինչեւ զղջացայց։» Հայրապետար հրամայում է. «Եւ որովհետեւ այդպէս է՝ ածե՛ք զդա ի վերայ Արծուոյն, ի խորհուրդ բարձրաթռիչ և երկնադնաց լինելոյ դորա ի հաճոյսն Աստուծոյ և ի նշան սրատես մոօք իւելամուտ լինելոյ ուխտին իւրում, զի մի՛ մոռասցի զոր խոստանայն։»

Ապա տեղի են ունենում հերետիկոսաց նզովքը, ուղափառ Հայրապետաց հետեւղութեան խոսառումը և կոչման վերջին օր հնութիւնը, որից յետոյ անցնում են աւագ սեղանի վերայ և «ողջոյն» ից աւաջ սկսուում է բուն ձեռնադրութեան և օծման կարգը. յետ որպէս զրւում է օծեալի գլխին եպիսկոպոսական թագը, ձեռքին հովուական գաւազան՝ «առ ի զչարագործոն գատել արդար և անաշառ իրաւամբը և զհնազանդոն հովուել և արածել յօրէնս և ի պատուիրանս Աստուծոյ։» Ապա տալիս է մատանին աջ ձեռքի ձկոյթ մատին, «առ հաւատոչեայ հաւատարիմ՝ ի մնալ զգուշութեամբ յաստուածային իւր վիեսայութեան ս. Եկեղեցւոյ ձշմարիտ և ուղիղ հաւատով։» Յետոյ յանձնում է ս. Աւետարան՝ «ի գնալ և քարոզել ժողովրդեանն Աստուծոյ, որ նմա հաւատացաւ։» Ապա վերջին աւետարանը կարգում է ինքը Հայրապետը, պահպանիչով փակում է հանդէսը, և շարունակում է պատարագը։

Եպիսկոպոսական ձեռնադրութեան երկրորդ օրը նորին Արբուժիւնը՝ յոգնած լինելով և շոգերից նեղուած, ցանկացաւ մի կարծ ձամբորդութիւն անել, և վերցնելով իւր հետ դիւանապետ Տ. Կորիւն վարդապետին մեկնեց Երևան, Աւան, Դիլիջան, Հաղարձնի վանքը, Ղարաքիլիսէ, Աղեքսանդրապոլ, և այնտեղից մայիս 22-ի երեկոյեան երկաթուղով ժամանեց

ի Մայր Աթոռու, ուր անմիջական գործերը կատարելուց և միքանի օր մնալուց յետոյ, մի երկու օրով առանձնացաւ իւրամարանոցը Բիւրական:

Յունիս ամսուայ 10-ին սկսուեցին Հայտատանի լուսաւորութեան նախապատճառ ո. Կուսանաց տօնախմբութիւնները՝ Հսիփսիմեանց և Գայիանեանց, որ հասարակօրէն ասւում է՝ «Էջմիածնայ տօնական շաբաթ», և իւրաքանչիւրի տօնը և պատարագը կատարւում է նոյն սրբուհեաց վանքերում։ Մայր Աթոռի միաբանութիւնը իւրիմէհափառ Հայրապետն ի զլուի և Հոգեոր ձեմարանի աշակերտների և համայն Վաղարշապատի ժողովրդեան մասնակցութեամբ գիտէ շքեղապէս տօնել իւր Եկեղեցւոյ նահատակաց տօները։

Նաբաթ օր յունիս 15-ին՝ ո. Լուսաւորչի Ելն ի Վիրապէն տօնը կատարելուց յետոյ, երեկոյեան նորին Սրբութիւնը բարեհածեց վեհարանից մեծ հանդիսաւորութեամբ թափորով և Հրաշափառով, իջնել Մայր Տաճարը և ներկայ լինել երեկոյեան ժամերգութեան։ Կիւրակէ, յունիս 16, տօն Կաթուղիկէ Սրբոյ Էջմիածնի՝ աւելի շքեղութեամբ կատարուեց, ի ներկայութեան խուռն բազմութեան, որ եկել էին երկանից և շրջակայ գիւղերից։ Նոյն օրը Վանքի սեղանատանը հանդիսաւոր ճաշ կար, որին և նախազահում էր սկզբում նորին Սրբութիւնը, բայց յոդնած ստիպուեցաւ շուտ մեկնել սեղանից, յանձնարարելով միաբանից շարունակել հանդէսն ըստ իրենց սովորութեան։ Առաջին բաժակն առաջարկեց Գեր. Տ. Բարդուղիմէոս սրբազան Մայր Աթոռի հաստատութեան և յարատեռութեան համար, ապա առաջարկուեցան Վեհ. Հայրապետի, միաբանութեան և այլ կենացներ։ Երգում էր ձեմարանի խումբը։

Նոյն երեկոյեան նորին Սրբութիւնը վերստին մեկնեց Մայր Աթոռից գեղի երեան և Սեան, ուղեկցութեամբ իւր ղիւանապետի, և իւրաքանչիւր վանքի մէջ երկու օր հանգըստանալով, ամսի 25-ին, Տփխիսից յատուկ եկած սալոն վագոնով, Վարսրիլիսայից մեկնեց Աղեքսանդրապոլ և առա կառքով Հառիճի վանքը, ուր մնաց երկու օր և ս. Էջմիածնից բերուած սեփական ձիերով հեծեալ մեկնեց

դէպի Մայր Աթոռ՝ այցելելով Ապարանի գիւղերը, Ապմոստավանք, Մողնւոյ վանքը, Օշական, և յգւնիս 29-ին երեկոյեան ժամը 9 $\frac{1}{2}$ -ին հասաւ ողջամբ ի Մայր Աթոռ։

Կորիւն վարդապետ

Այս ամառուայ արձակուրդին Մայր Աթոռից մեկնեցին դէպի զանազան ամարանոցներ կազդուրուելու համար միաբաններից՝ Գեր. Տ. Յովհաննէս եպիսկ. Շիրակունին, Բարձր. Տ. Հմայեակ Տ. Սարգսեան, Տ. Աահակ, Տ. Միիթար, Տ. Եղնիկ, Տ. Յուսիկ վարդապետները, և միարան Գալուստ Տ. Մկրտչեան։

Խսկ վերադարձաւ Գեր. Տ. Յուսիկ եպս. իւր երկամսեայ արձակուրդից Ժամանակաւոր այցելութեամբ եկան Տ. Եղիշէ Տ. Վարդ. Մուրագեան Բագուից և Տփխիսից, Տ. Քենիկ վարդ. Շուշուց, Տ. Բագրատ վարդ. Վարդապարեան Պարսկ. — Հնդկաստանի Առաջն. փոխանորդ՝ Ռուսաստանից, Տ. Արսէն 'վարդ. Բագուից, Տ. Տիրայր վարդ. Աղեքսանդրապօլից։

Մայր Աթոռի հիւրընկալութեան պաշտօնը, Տ. Գրիգորիս վարդապետի հրաժարուելու պատճառաւ, յանձնուեց Տ. Խոսրով վարդապետին։

Գեր. Տ. Յովհաննէս եպս. Շիրակունւոյ բացակայութեան պատճառաւ, Վանական Կառավարութեան նախադաշի պաշտօնը յանձնուեց Գեր. Տ. Ղեռնդ եպս. ինչ Խսկ Տ. Եղնիկ վարդապետի բացակայութեան ժամանակ տպարանի տեսչութեան պաշտօնը յանձնուեց Բարձր. Տ. Մատթէոս վարդապետին։

Երեանի Թեմական դպրանոցի տեսուչ ընտրուեց և հաստատուեց Բարձր. Տ. Տիրայր վարդապետը, որ ներկայացրեց ի հաստատութիւն Վեհ. Հայրապետի իւր կազմաձ ուսուցչական խմբի և դասերի ցուցակը։ Հ. Տիրայ-

Աղեքսանդրապոլում կմնայ փոխանորդական պաշտօնով մինչև սգոստոսի 20-ը և ասպա կերթայ Երևան իւր նոր պաշտօնին:

Շուշոյ դպրանոցի տեսուչ առաջիկայ տարուայ համար ևս հաստատուեց Բարձր. Տ. Բենիկ վարդու որ մեկնեց Ապարան կաղղուրուելու և պատրաստելու իւր տարեկան տեղեկադիրը:

Պետական խորհրդական Ազն. պ. Բեգլար Մարտիրոս սեան Ստեփանեանց, ի յիշատակ իւր հանդուցեալ Մամիկոն որդւոյ՝ նուիրել է Ա. Աթոռի մատենադարանին 138 կոր Գերմաներէն գրքեր, գիտական (մեծ մասամբ քիմիական) բովանդակութեամբ: Յանկալի էր, որ բազմանային հետեղներ այդ բարի օրինակի:

ՃԵՄԱՐԱՆ Մ. ԱԹՈՌՈՅՑ

Ճեմարանում քննութիւններն սկսուեցան ապրիլ 22-ին և վերջացան մայիս 31-ին: Հրապարակական քննութիւնների ենթարկուեցան միայն դպրանոցական և մասնագիտական բաժիններն աւարտողները. այլ և Ա. և Բ. լրաբանների ուսունողներն՝ այդ լրաբաններում աւարտած առարկաներից: Խոկ միւս դասարաններում դասերը շարունակուեցան մինչև մայիս 18-ը, և յաջորդ շաբաթուայ ընթացքում տեղի ունեցան դասարանական քննութիւններ: — Նախընթաց տարիների համեմատութեամբ ամենամեծ թուով ուսումնաւարաններ եղան այս տարի՝ 13 հոգի, որոնք և իրենց ներկայացրած աւարտական շաբաթութիւններն՝ են:

1) Ագուլեան Արամ Աղեքսանդրապոլցի — Մամիկոնեան առհմի պատմութիւնը.

2) Ալթունեան Գէորգ Ախալքալաքցի — Հայոց պատմութեան վերաբերեալ տեղեկութիւնները Մոմզէնի Հռոմ. պատմութեան մէջ.

3) Աղնաւուրեան Սենեքերիմ Ալաշկերտցի — Գիրք թղթոցի բովանդակած պատմական նիւթը.